

ZALÁN TIBOR (1954) Budapest

ZALÁN TIBOR

Kék delfinek a tenger fölött

Kiss Róbert emlékének

Csak a tenger tud úgy temetni mint a szülőanyák
Sírás nélkül A fájdalom méltóságát mégis megteremtve
Nem fizetett siratóasszonyok a sirályok a parton
A pineák is szégyenlősen elfordulnak amikor zokognak

A halállal lent a forró sziklákon találkoztam
Később az éjszakai teraszon borozgattunk ketten
Délutáni eljövetele darabokra szaggatott
Hajnalig összeraktam vele magamat a léthez

Amikor az ember nem tud elszámolni a halállal
az életével sem tud hirtelen sokat kezdeni
Az emlékezés elégeti a fölöslegessé vált tervek papírját
És az aláömlő fényben ajtók nyílnak a tengerre

Amit együtt ültünk a nagy vizek partjainál
kapcsos zárójelek közé teszi emlékkönyvében az idő
A kimondhatatlan visszacsúszik az elmondhatatlanhoz
és nyilvánvalóvá válik ahogy örökélet úgy magában-élet sincs

A múlt tükreit Kornati felett komótosan letakarja a sötét
A leplek mögött nem maradt több leleplezni való
Egy nyárral kevesebb már nem oszt vagy nem szoroz
Karlendítésre válnak szét égtájak és terhes évszakok

Üres termekben peregnek az emberélet végtelenített kockái
minden dokumentum-film búcsúzás az elhagyottaktól
Az itt-levés persze és az itt-levésen túli tartomány
maga elé tolja a mégis élnéliség sápadt vámszedőit

Nyár van Nappal megaláz a hőség Éjjel szájba ver a pára
Gyertya ég De mintha a szívből lógna ki férges kanóca
A kék delfinek csak virradatkor jönnek el majd érted
A horizonton túl egymás után nyílnak és csukódnak a kapuk

Murter, 2019. július 24.